

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΙΚΡΟΔΙΑΦΟΡΕΣ

Αριθμός: 21/2022
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΜΑΛΙΑΔΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δόκιμη Ειρηνοδίκη [redacted]
[redacted] η οποία ορίσθηκε από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Αμαλιάδας
και τη Γραμματέα Αθηνά Λιακοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 27^η Οκτωβρίου 2021 για να
δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία
«ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ Γ. – ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Ο.Ε.» που εδρεύει στην Αμαλιάδα

[redacted] όπως νομίμως εκπροσωπείται κατόχου
Α.Φ.Μ: [redacted] η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του
[redacted]

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ Ιδιωτικής Κεφαλαιουχικής Εταιρείας με την επωνυμία
“ΓΙΟΝΙΚ ΙΚΕ” που εδρεύει στο [redacted]
[redacted] με ΑΦΜ: [redacted] όπως νομίμως εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε
δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του [redacted]

Η ενάγουσα άσκησε την από 20.05.2020 (αριθμ. καταθ: 7/2020) αγωγή της,
η συζήτηση της οποίας ορίσθηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 23^{ης} Σεπτεμβρίου
2020, η οποία ματαιώθηκε λόγω της επιβολής του μέτρου της προσωρινής
αναστολής της λειτουργίας των Δικαστηρίων της Χώρας για την αντιμετώπιση των
συνεπειών της πανδημίας του κορωνοϊού (COVID-19). Ήδη η υπόθεση
αυτεπαγγέλτως επαναφέρεται προς συζήτηση, με πράξη της Προϊσταμένης του
παρόντος Δικαστηρίου, με την οποία αυτή προσδιορίστηκε για την 26^η Μαΐου

2021 και εγγράφηκε στο έκθεμα δυνάμει του άρθρου 74 παρ. 2 ν. 4690/2020, όταν και αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Ακολούθως αφού εκφωνήθηκε η υπόθεση κατά τη σειρά του οικείου εκθέματος, η ενάγουσα ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις της. Κατόπιν αυτών, το Δικαστήριο,

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Ι. Από τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 2, 118 αριθ. 4 και 216 παρ. 1 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων, που απαιτούνται για τη νομική της θεμελίωση, η έλλειψη, δε, ή η ανεπαρκής ή ασαφής αναφορά κάποιου από τα γεγονότα αυτά, δηλαδή η αοριστία της αγωγής, συνιστά έλλειψη της, με ποινή το απαράδεκτο, επιβαλλόμενης προδικασίας, η οποία, ως αναγόμενη στη δημόσια τάξη, εξετάζεται από το δικαστήριο και αυτεπάγγελα και συνεπάγεται τη για το λόγο αυτό απόρριψη της αγωγής. Τα πραγματικά περιστατικά πρέπει να είναι τόσα, όσα απαιτούνται για τη θεμελίωση της αξίωσης, να αναφέρονται, δε, αυτά με τέτοια σαφήνεια, ώστε όχι μόνο να μην καταλείπεται αμφιβολία για την αξίωση του ενάγοντος, που απορρέει απ' αυτά, αλλά ακόμη και κατά τρόπο ώστε ο εναγόμενος να έχει τη δυνατότητα άμυνας με ανταπόδειξη ή ένσταση κατά της αξίωσης του ενάγοντος. Η αοριστία αυτή δεν μπορεί να συμπληρωθεί ούτε με τις προτάσεις, ούτε με παραπομπή σε άλλα έγγραφα της δίκης, ούτε από την εκτίμηση των αποδείξεων. Ο ενάγων μπορεί, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 224 εδ. β' σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 236 του Κ.Πολ.Δ., να συμπληρώσει, διευκρινίσει και διορθώσει με τις προτάσεις του κατά την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης την ατελή έκθεση των πραγματικών ισχυρισμών του, θεραπεύοντας έτσι την ποσοτική ή ποιοτική αοριστία της αγωγής, που αναφέρεται στην εξειδίκευση των θεμελιωτικών της αγωγής γεγονότων, δεν μπορεί, όμως, να αναπληρώσει περιστατικά, τα οποία, παρότι είναι αναγκαία για τη νομική της θεμελίωση, την παραγωγή δηλαδή του αγωγικού δικαιώματος, δεν περιλαμβάνονται στην αγωγή, δεν μπορεί, δηλαδή, ν' αναπληρώσει τη νομική

αοριστία της (ΑΠ 1611/2008, Δίκη 2008, 1131, ΑΠ 263/2005, ΕλλΔ/νη 2006, 1345, ΑΠ 571/2004, ΕλλΔ/νη 2006, 747, ΑΠ 1056/2002, ΕλλΔ/νη 45, 84, ΑΠ 167/2002, ΕλλΔ/νη 43, 1348, ΑΠ 300/2002, ΕλλΔ/νη 2003, 152, ΑΠ 1363/1997, ΕλλΔ/νη 39, 325, ΑΠ 1374/1994, ΕλλΔ/νη 37, 683, ΑΠ 1510/1992, ΕλλΔ/νη 35, 368, ΑΠ 480/1989, ΕλλΔ/νη 1990, 1437). Από τις διατάξεις του άρθρου 914 ΑΚ, όποιος ζημίωσε άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στ' άρθρα 297 και 298 ΑΚ. Από τις διατάξεις των άρθρων 200, 281, 297, 298, 330 και 914 ΑΚ προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις της ευθύνης για αποζημίωση από αδικοπραξία είναι: 1) η υπαιτιότητα του υπόχρεου, η οποία υπάρχει στην περίπτωση του δόλου και της αμέλειας, δηλαδή, όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές, 2) η παράνομη συμπεριφορά του υπόχρεου σε αποζημίωση έναντι εκείνου που ζημιώθηκε, 3) η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς και της ζημίας, και 4) η ύπαρξη ζημίας καθώς και τα αναγκαία στοιχεία για τον προσδιορισμό της θετικής και αποθετικής ζημίας του ζημιωθέντος (ΑΠ 462/2017 Δημ. Νόμος, ΑΠ 926/2004). Η παράνομη συμπεριφορά, ως όρος της αδικοπραξίας, μπορεί να συνίσταται όχι μόνο σε θετική πράξη, με την έννοια της παράβασης του επιβαλλόμενου από τη διάταξη του άρθρου 914ΑΚ γενικού καθήκοντος του να μη ζημιώνει κάποιος άλλον υπαιτίως (ΟΛΑΠ 2/2019 Δημ. Νόμος, ΟΛΑΠ 967/1973), αλλά και σε παράλειψη, εφόσον στην τελευταία αυτή περίπτωση, εκείνος που υπέπεσε στην παράλειψη ήταν υποχρεωμένος σε πράξη από το νόμο ή τη δικαιοπραξία είτε από την καλή πίστη, και τα συναλλακτικά και χρηστά ήθη κατά την κρατούσα κοινωνική αντίληψη. Αιτιώδης δε συνάφεια υπάρχει, όταν η πράξη ή η παράλειψη του ευθυνόμενου προσώπου ήταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει, κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων, το επιζήμιο αποτέλεσμα (ΟΛΑΠ 2/2019 ό.π., ΑΠ 4/2019 Δημ. Νόμος, ΑΠ 377/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 402/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 1652/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 809/2017 Δημ. Νόμος). Εξάλλου, υπαίτια ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη, με την οποία παραβιάζεται σύμβαση, μπορεί, πέρα από την αξίωση, που πηγάζει από τη σύμβαση, να επιστηρίζεται και αξίωση από αδικοπραξία, εάν και χωρίς τη συμβατική σχέση διαπραττόμενη θα ήταν παράνομη ως αντικείμενη στο γενικό

καθήκον να μη ζημιώνει κανείς υπαιτίως άλλον (Ολομ. ΑΠ 967/1973, ΑΠ 345/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 1636/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 920/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 1424/2017 Δημ. Νόμος, ΑΠ 345/2018 ό.π.). Και ναι μεν, κατ' αρχάς, μόνη η αθέτηση προϋφιστάμενης ενοχής δεν συνιστά αδικοπραξία. Βέβαια αποτελεί πράξη παράνομη, όμως, οι έννομες συνέπειες της παραβάσεως ρυθμίζονται όχι από τις περί αδικοπραξιών διατάξεις, αλλά από τις διατάξεις για τη μη εκπλήρωση της παροχής (αδυναμία παροχής, υπερημερία του οφειλέτη, πλημμελής εκπλήρωση της συμβάσεως κλπ). Πλην, όμως, μερικές φορές είναι δυνατό ένα και το αυτό βιοτικό γεγονός να συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις τόσο της αθέτησης της συμβάσεως, όσο και της αδικοπραξίας. Στην περίπτωση αυτή το πραγματικό γεγονός υπόκειται σε πολλαπλή αξιολόγηση και αντιμετωπίζεται από διαφορετικές απόψεις. Όπως δε κρατεί στη νομολογία, η υπαίτια (από δόλο ή αμέλεια) και ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη, με την οποία παραβιάζεται μία σύμβαση και γεννάται ενδοσυμβατική ευθύνη του οφειλέτη, μπορεί, πέρα από την αξίωση, που πηγάζει από τη σύμβαση, να θεμελιώσει ευθύνη και από αδικοπραξία, αν και χωρίς τη συμβατική σχέση διαπραττόμενη, θα ήταν καθαυτή παράνομη, ως αντικείμενη στο γενικό καθήκον που επιβάλλει το άρθρο 914Α.Κ., να μη ζημιώνει κάποιος υπαιτίως άλλον, στην έννοια της οποίας περιλαμβάνεται και κάθε προσβολή του προσώπου ή των προστατευόμενων έννομων αγαθών (υλικών ή ηθικών) του άλλου (ΑΠ Ολ 967/1973, ΑΠ 920/2018 Δημ. Νόμος, ΑΠ 1424/2017 Δημ. Νόμος, ΑΠ 345/2018 ό.π., ΕΑ 980/2014 Δημ. Νόμος). Στην περίπτωση αυτή, ο δικαιούχος της αποζημιώσεως αποκτά συρροή αξιώσεων, την καθεμία από τις οποίες μπορεί να επιλέξει ή να τις ασκήσει και παραλλήλως, μία, όμως, φορά θα αποζημιωθεί, σε τρόπο ώστε, αν ικανοποιηθεί πλήρως βάσει της μιας ευθύνης, να μην μπορεί να ζητήσει ικανοποίηση βάσει της άλλης, εκτός αν αυτή έχει αντικείμενο αποζημιώσεως μεγαλύτερο από εκείνη, οπότε σώζεται ως προς το επιπλέον (ΑΠ 345/2018 ό.π., ΑΠ 1636/2018 ό.π., ΑΠ 1354/2015 ό.π., ΑΠ 1500/2014 Δημ. Νόμος). Συνεπώς για τη θεμελίωση, όμως, και της πρωτογενούς αδικοπρακτικής ευθύνης, ο ενάγων θα πρέπει στο δικόγραφο της αγωγής του να περιλαμβάνει, κατά το άρθρο 216 Κ.Πολ.Δ., όλα τα στοιχεία που αποτελούν τις προϋποθέσεις της αποζημίωσής του, ήτοι την παράνομη ενέργεια του υπόχρεου, την υπαιτιότητα αυτού, τη ζημία και τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 21/2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας (Ειδικές Διατάξεις για τις Μικροδιαφορές)

παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς (νομίμου λόγου ευθύνης) και της ζημίας (ΕΑ 175/2010, Δ/νη 2010, 561, ΕΛαμ 116/2010, ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», Είωαν 42/2008, ΑρχΝομ 2009, 686, ΕΠατρ 48/2006, ΑχΝομ 2007, 34, ΕΔ 115/2005, ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», ΕΠατρ 684/2003, ΑχΝομ 2004, 73, με παραπομπές στη νομολογία). Η δε αόριστη αγωγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη, για έλλειψη της διαδικαστικής προϋπόθεσης την οποία αξιώνει το άρθρο 216 παρ. 1 α' ΚΠολΔικ (ΑΠ 915/1980 ΝοΒ 29. 296). Περαιτέρω, μη νόμιμη είναι η αγωγή όταν οι περιεχόμενοι πραγματικοί ισχυρισμοί είναι μεν πλήρεις, υπό την ανωτέρω έννοια, πλην όμως και αληθείς υποτιθέμενοι δεν είναι ικανοί να θεμελιώσουν το επίδικο δικαίωμα. Η δε απόρριψη της αγωγής ως μη νόμιμης ισοδυναμεί με κατ' ουσίαν απόρριψη (ΕφΑΘ 8511/2005 ό.π).

II. Εν συνεχεία η βασική περί πωλήσεως διάταξη του άρθρου 513 Α.Κ ορίζει ότι: "με τη σύμβαση της πωλήσεως ο πωλητής έχει την υποχρέωση να μεταβιβάσει την κυριότητα του πράγματος ή το δικαίωμα που αποτελεί το αντικείμενο της πωλήσεως και να παραδώσει το πράγμα και ο αγοραστής έχει την υποχρέωση να πληρώσει το τίμημα που συμφωνήθηκε". Από τη διάταξη του άρθρου 681 Α.Κ. ορίζεται ότι: "με τη σύμβαση έργου ο εργολάβος έχει υποχρέωση να εκτελέσει το έργο και ο εργοδότης να καταβάλει τη συμφωνημένη αμοιβή", από δε τη διάταξη του άρθρου 683 Α.Κ. ορίζεται ότι: "όταν πρόκειται για σύμβαση κατασκευής έργου, σε περίπτωση αμφιβολίας, αν την ύλη που απαιτείται για το σκοπό αυτό τη χορηγεί ο εργολάβος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την πώληση και αν τη χορηγεί ο εργοδότης εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη σύμβαση έργου". Γίνεται δεκτό ότι η ρύθμιση της διατάξεως του άρθρου 683 αποτελεί ερμηνευτικό κανόνα που ισχύει σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς τη βούληση των μερών (βλ. σχ. ΑΠ 284/1986 Ελ.Δνη 1986.1467, Εφ.ΑΘ. 1202/1983 Ελ.Δνη 1983.819, Εφ.ΑΘ. 1028/1983 Αρμ. 12.867, Δεληγιάννης Ερμ. ΑΚ αριθ. 683 αρ. 2 και 23, Δεληγιάννη-Κορνηλάκη, Ειδικό Ενοχικό δίκαιο, τ. II (1992), παρ. 156, 159, Φίλιου, ΕνοχΔ, Ειδικό μέρος, τ. Α', εκδ. 2/3, 1990, σελ. 318). Αυτό σημαίνει ότι οποιοδήποτε από τα μέρη στηρίζει αξιώσεις παρά τη συνδρομή των στοιχείων του πραγματικού της διατάξεως σε αντίθετο χαρακτηρισμό της συμβάσεως, δηλ. ότι η βούληση των μερών κατευθυνόταν στην κατάρτιση συμβάσεως εργολαβίας παρά τη συνδρομή των στοιχείων του πρώτου σκέλους της Α.Κ. 683, έχει τη

δυνατότητα να προβάλλει τη βούληση αυτή. Με τη συνδρομή επαρκών στοιχείων ικανών, με την αξιοποίηση και των γενικών ερμηνευτικών μεθόδων των ΑΚ 178, 200, να θεμελιώσουν μια τέτοια βούληση, η σχετική αξίωση πρέπει να γίνει δεκτή. Έτσι, η αληθινή βούληση των μερών μπορεί να συνάγεται με τις γενικές ερμηνευτικές μεθόδους κατά τρόπο αναμφίβολο από ειδικά στοιχεία του περιεχομένου της επίδικης συμβάσεως σε συνδυασμό με το χαρακτηρισμό της από τα ισχύοντα συναλλακτικά ήθη, οπότε αποκλείεται προσφυγή στον ένα ή στον άλλο κανόνα της διάταξης του άρθρου 683ΑΚ. Έτσι, πρέπει να γίνει δεκτό ότι παρά την χορήγηση της ύλης από τον εργολάβο τα μέρη θέλησαν κυρίως να καταρτίσουν σύμβαση έργου (ΑΚ 681) όταν στην έννομη σχέση απαντούν τυπικά στοιχεία της συμβάσεως έργου τα οποία είναι ασυμβίβαστα με την πώληση όπως τούτο συμβαίνει στην περίπτωση κατά την οποία κατά ρητή ή σιωπηρή συμφωνία των μερών η εκτέλεση του έργου θα γίνει από τον εργολάβο και το επιτελείο των τεχνιτών που διαθέτει στο εργαστήριό του, όταν η αξία του εκτελεστέου έργου είναι πολύ μεγαλύτερη από την αξία της ύλης, όταν το κατασκευαστέο πράγμα έχει προσδιορισθεί στη σύμβαση με ατομικά γνωρίσματα ή ιδιαίτερες ιδιότητες έτσι ώστε να προσαρμόζεται αποκλειστικά στις ιδιαίτερες προσωπικές ανάγκες και επιθυμίες του παραγγελέως και συνεπώς σε τυχόν περίπτωση αρνήσεώς του να παραλάβει το πράγμα δε μπορεί ή μόνο δυσχερώς μπορεί να διατεθεί σε άλλο ενδιαφερόμενο (βλ. σχετ. Δεληγιάννη, ΕρμΑΚαρθρ. 683 αρ. 24, Δεληγιάννη-Κορηλάκη ο.π. παρ. 159 σελ. 18, Καρδαράς στον ΑΚ Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, άρθρ. 683 αρ.13, ΕφΑθ 2147/2009 αδημ, ΕφΑθ 6533/1999 ΕλλΔνη 41/194).

Με την κρινόμενη αγωγή κατ' ορθή εκτίμηση αυτής, η ενάγουσα εκθέτει ότι στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας (τυπογραφείο – υπηρεσίες διαφήμισης) ανέλαβε δυνάμει προφορικής σύμβασης πώλησης με την εναγόμενη την εκτύπωση προγραμμάτων, εντύπων και αφισών, για την εναγόμενη εταιρεία με αντικείμενο εργασιών τις υπηρεσίες δημοσίων σχέσεων, για μία σειρά συναυλιών που διοργάνωνε το καλοκαίρι του έτους 2019 και αφορούσαν τον καλλιτέχνη-τραγουδιστή και συνθέτη Σταμάτη Κραουνάκη, στην Ζάκυνθο, στην Κυλλήνη, στην Λαμία και στα Χανιά, για τις οποίες εξέδωσε: α) για την εκδήλωση στην Κυλλήνη, το υπ' αριθμ. 1108/13.08.2019 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, συνολικού ποσού 1.240 € μετά του αναλογούντος ΦΠΑ (24%) τα οποία

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 21/2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας (Ειδικές Διατάξεις για τις Μικροδιαφορές)

αναλύονται ως εξής: i) 1000 αφίσες με τιμή μονάδας 0,50 € συνολικής αξίας 500 € και ii) 40 baner με τιμή μονάδας 12,50 € συνολικής αξίας 500 €, β) για την εκδήλωση στην Ζάκυνθο και τη Λαμία, το υπ' αριθμ. 1113/20.08.2019 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, συνολικού ποσού 1.896,83 € μετά του αναλογούντος ΦΠΑ (24%) τα οποία αναλύονται ως εξής: i) 20 banner (μπάνερ) (διαστάσεων 2 X 1) X τιμή μονάδας 18,00 €, συνολικής αξίας 360 €, ii) 100 αφίσες (διαστάσεων 50 X 70) με τιμή μονάδας 1,20 €, συνολικής αξίας 120 €, iii) 600 χαρτόνια (διαστάσεων 50 X 70) X τιμή μονάδας 0,333 €, συνολικής αξίας 199,80 €, iv) 3000 flyer X τιμή μονάδας 0,5333, συνολικής αξίας 159,90 €, v) 100 αφίσες X τιμή μονάδας 0,80 € συνολικής αξίας 80 €, vi) 20 baner (διαστάσεων 2 X 1) X 18,00 € τιμή μονάδας συνολικής αξίας 360 €, vii) 400 χαρτόνια (διαστάσεων 50 X 70) X 0,425 € τιμή μονάδας, συνολικής αξίας 170 €, viii) 100 τεμάχια αφισέτες A3 X 0,80 € τιμή μονάδας, συνολικής αξίας 80 € και γ) για την εκδήλωση στα Χανιά, το υπ' αριθμ. 23/23.08.2019 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο, συνολικού ποσού 1.401,20 € μετά του αναλογούντος ΦΠΑ (24%) τα οποία αναλύονται ως εξής: i) 30 τεμάχια banner X τιμή μονάδας 18,00 €, συνολικής αξίας 540 €, ii) 500 αφίσες (διαστάσεων 50 X 70) με τιμή μονάδας 0,38 €, συνολικής αξίας 190 €, iii) 5000 flyer A5 X τιμή μονάδας 0,05, συνολικής αξίας 250,00 €, iv) 200 χαρτόνια αφίσες (διαστάσεων 50 X 70) X τιμή μονάδας 0,75 € συνολικής αξίας 150 €. Ότι, τηρώντας τη μεταξύ τους συμφωνία, η ενάγουσα πώλησε και παρέδωσε στην εναγόμενη τα συμφωνημένα είδη, αντί του μεταξύ τους συμφωνημένου τιμήματος. Ότι από τα παραπάνω τιμολόγια πώλησης προκύπτει ότι η ενάγουσα εκτύπωσε και πώλησε στην εναγόμενη προϊόντα διαφημιστικού υλικού συνολικής αξίας 4.538,03 € (1.240 € + 1.896,83 € + 1.401,20 €), τα οποία εκείνη παρέλαβε ανεπιφύλακτα αναλαμβάνοντας την υποχρέωση να εξοφλήσει το ποσόν εκάστου τιμολογίου. Πλην όμως, παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις της αρνείται να της καταβάλει την συνολική του αυτή αμοιβή, την οποία συνεχίζει να οφείλει. Επιπλέον η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η εναγόμενη με παράνομες υπαίτιες και αξιόποινες πράξεις κατάφερε να παραλάβει τα ως άνω προϊόντα χωρίς την καταβολή του ως άνω συνολικού τιμήματος, έτσι ώστε να της προκαλέσει ισόποση ζημία. Κατόπιν των ανωτέρω, ζητεί να υποχρεωθεί η εναγόμενη, με βάση τις διατάξεις για την αδικοπραξία, άλλως κατά τις διατάξεις περί πώλησης, με απόφαση που θα

κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή να της καταβάλει το ανωτέρω ποσό, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της έκδοσης του κάθε τιμολογίου, άλλως από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής και να καταδικασθεί η εναγόμενη στη δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η ένδικη αγωγή, με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, παραδεκτά εισάγεται, για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, είναι δε καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο να τη δικάσει (αρ. 7, 9 εδ. α', γ', 14 παρ. 1α, 22 ΚΠολΔ), κατά τις ειδικές διατάξεις των μικροδιαφορών (αρ. 466 επ. ΚΠολΔ). Επιπρόσθετα προσκομίστηκε για το παραδεκτό των σχετικών διαδικαστικών πράξεων, τα γραμμάτια προκαταβολής του Δ.Σ. Αμαλιάδας των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων (άρθρο. 61 παρ. 4 του Ν. 4194/2013 «Κώδικα Δικηγόρων»). Ωστόσο, η κρινόμενη αγωγή είναι απορριπτέα, κατά την κύρια, από αδικοπραξία, βάση της, πρωτίστως ως αόριστη, άλλως ως μη νόμιμη διότι στο δικόγραφο αυτής δεν αναφέρονται καθόλου τα στοιχεία εκείνα που ο νόμος απαιτεί για τη θεμελίωση του αγωγικού δικαιώματος της αποζημίωσης κατ' άρθρο 914 του ΑΚ. Ειδικότερα, δεν αναφέρονται καθόλου περιστατικά που να στοιχειοθετούν την υπαιτιότητα της εναγόμενης, την παράνομη συμπεριφορά αυτής, ως και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς και της επικαλούμενης ζημίας, κατά παραδοχή του σχετικού δικονομικού μη αυτοτελή ισχυρισμού της εναγόμενης, διότι δεν περιλαμβάνει τα κατά νόμο αναγκαία στοιχεία για το ορισμένο της αγωγής για την θεμελίωση αδικοπρακτικής ευθύνης, πέραν όσων αφορούν τη συμβατική ευθύνη εκπλήρωσης της συμφωνηθείσας παροχής από την σύμβαση. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη και στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 681 ΑΚ, 176 ΚΠολΔ (και όχι στις επικαλούμενες περί πώλησης – βλ. μείζονα σκέψη υπό στοιχείο «II») πλην του παρεπόμενου αιτήματος περί κηρύξεως της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το οποίο είναι απορριπτέο ως αλυσιτελές, δεδομένου ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται κατά τις ειδικές διατάξεις των μικροδιαφορών είναι ανέκκλητες (άρθρο 512 ΚΠολΔ), στην περίπτωση, δε, της κατ' αντιμωλία εκδίκασης των αγωγών όπως εν προκειμένω, εφόσον δεν είναι δυνατή η άσκηση του έτερου τακτικού ενδίκου μέσου, ήτοι αυτού της ανακοπής ερημοδικίας (άρθρο 501 ΚΠολΔ) αφού οι αποφάσεις αυτές είναι άμεσα εκτελεστές (άρθρο

5^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 21/2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας (Ειδικές Διατάξεις για τις Μικροδιαφορές)

512 σε συνδυασμό με άρθρα 907 και 912 του ΚΠολΔ). Πρέπει συνεπώς η υπό κρίση αγωγή να εξετασθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι καταβλήθηκε το απαιτούμενο για το αντικείμενό της τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων επιβαρύνσεις (βλ. το προσκομιζόμενο με κωδικό παραβόλου: 47176884095210100070 σε συνδυασμό με την από 13.04.2022 απόδειξη εξόλφησης της ALPHA BANK).

Ακολούθως η εναγόμενη με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του που καταχωρήθηκε στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και με τις προτάσεις του πρόβαλε το δικονομικό μη αυτοτελή ισχυρισμό περί απαράδεκτου λόγω αοριστίας της αγωγής για τους λόγους που εκθέτει αναλυτικά στις προτάσεις της, η οποία όμως κρίνεται απορριπτέα, καθώς το ορισμένο της αγωγής που ερευνάται αυτεπαγγέλτως διαπιστώθηκε (βλ. ανωτέρω) από το Δικαστήριο.

Από την ανωμοτί εξέταση του Γεωργίου Ζαφειρόπουλου, νόμιμου εκπροσώπου της ενάγουσας, η οποία λήφθηκε νομίμως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και περιλαμβάνεται στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά, την υπ' αριθμ. 54/24.05.2021 ένορκη βεβαίωση του Δημήτριου Μάρκου, μάρτυρα απόδειξης, η οποία συντάχθηκε ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αμαλιάδας την οποία μετ' επικλήσεως προσκομίζει η ενάγουσα και η οποία ελήφθησε νόμιμα κατά το άρθρο 422 ΚΠολΔ, μετά από προηγούμενη κλήτευση της ενάγουσας (βλ. τη μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενη υπ' αριθμ. 1067B'/19.05.2021 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αμαλιάδας, Μαρίας Παναγιώταρου), την υπ' αριθμ. 7857/13.10.2021 ένορκη βεβαίωση του Ιωάννη Μακρίδη, μάρτυρα ανταπόδειξης, η οποία συντάχθηκε ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Αικατερίνης Κοσμά την οποία μετ' επικλήσεως προσκομίζει η ενάγουσα και η οποία ελήφθησε νόμιμα κατά το άρθρο 422 ΚΠολΔ, μετά από προηγούμενη κλήτευση της ενάγουσας (βλ. τη μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενη υπ' αριθμ. 2709Δ/07.10.2021 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αμαλιάδας, Μαρίας Γιαλελή) καθώς και από όλα τα έγγραφα τα οποία επικαλείται και νομίμως προσκομίζει η ενάγουσα τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε για άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3, 339,

395 και 469 παρ. 2 ΚΠολΔ), από όσα ανέπτυξαν προφορικά και με τις προτάσεις τους οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των αντιδίκων, καθώς και από τις ομολογίες των διαδίκων που συνάγονται από τις ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου έγγραφες προτάσεις τους, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), αλλά και από όλη την διαδικασία αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εναγόμενη εταιρεία παραγωγής, δραστηριοποιούμενη στον χώρο του θεάματος, είχε αναλάβει την οργάνωση και παραγωγή των συναυλιών του καλλιτέχνη Σταμάτη Κραουνάκη, οι οποίες θα πραγματοποιούνταν τον Αύγουστο του έτους 2019, στις περιοχές Κυλλήνη, Ζάκυνθο, Λαμία και Χανιά. Η εναγόμενη στις αρχές Αυγούστου του έτους 2019, όπως προκύπτει από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης Δημητρίου Μάρκου, ο οποίος διατηρούσε και αυτός εταιρεία παραγωγής θεαμάτων και συνεργαζόταν κατά καιρούς με την εναγόμενη, ζήτησε από αυτόν να της συστήσει κάποιο κατάλληλο τυπογραφείο στην περιοχή του Νομού Ηλείας, με σκοπό να αναλάβει την εκτύπωση του αναγκαίου διαφημιστικού υλικού για την προώθηση των συναυλιών του προαναφερόμενου καλλιτέχνη. Την ίδια περίοδο ο νόμιμος εκπρόσωπος της εναγόμενης Γεώργιος Τσεβρένης αδυνατώντας να ολοκληρώσει την οργάνωση των προαναφερόμενων συναυλιών για λόγους υγείας, ανέθεσε και έδωσε την εντολή στον Ιωάννη Μακρίδη, να προβεί για λογαριασμό του και στο όνομα της εταιρείας στην οργάνωση των προαναφερόμενων συναυλιών ορίζοντας τον ως διευθυντή παραγωγής. Ως εκ τούτου ο Ιωάννης Μακρίδης για λογαριασμό της εναγόμενης, μετά από σύσταση του Δημητρίου Μάρκου, απευθύνθηκε στην εναγόμενη για την εκτέλεση του προαναφερόμενου έργου. Ειδικότερα στις 06 Αυγούστου 2019 και ώρα 11:53 π.μ. έστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην ενάγουσα εταιρεία, ζητώντας την έκδοση οικονομικής προσφοράς αναφορικά με το κόστος συγκεκριμένου διαφημιστικού υλικού που απαιτείτο για τις τρεις εκ των τεσσάρων προγραμματισμένων συναυλιών του Σταμάτη Κραουνάκη που επρόκειτο να πραγματοποιηθούν υπό την παραγωγή της εναγομένης στις περιοχές Κυλλήνης, Ζακύνθου και Λαμίας. Ακολούθως την ίδια ημέρα και ώρα 1:14 μ.μ. η ενάγουσα απέστειλε με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου την

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 21 /2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας (Ειδικές Διατάξεις για τις Μικροδιαφορές)

σχετική οικονομική προσφορά στην οποία περιλαμβάνονταν το κόστος του συγκεκριμένου διαφημιστικού υλικού για τις τρεις συναυλίες άνευ του αναλογούντος Φ.Π.Α. επισημαίνοντας, ότι η αποδοχή της προσφοράς, προϋποθέτει την προκαταβολή του 50% της αξίας των προϊόντων και την εξόφληση του σχετικού τιμολογίου με την παραλαβή αυτών. Ως εκ τούτου, κατόπιν προφορικής συμβάσεως έργου που κατήρτισε με την εναγόμενη, η ενάγουσα ανέλαβε την εκτύπωση αφισών και banner, για την προώθηση συναυλίας του Σταμάτη Κραουνάκη, που διοργάνωνε η εναγόμενη στην Κυλλήνη, τη Λαμία και τη Ζάκυνθο. Ειδικότερα, η ενάγουσα ανέλαβε: (1) την εκτύπωση για την Κυλλήνη: α) 2.000 αφισών με τιμή μονάδας 0,50 € συνολικής αξίας 500 €, β) 40 banner με τιμή μονάδας 12,50 € συνολικής αξίας 500 €, με συνολική συμφωνηθείσα αμοιβή μετά του νομίμου ΦΠΑ 24%, ποσού 1.240 € (= 1.000 € + ΦΠΑ 24%, ήτοι 240 €) για τα οποία εξέδωσε το σχετικό υπ' αριθμ. 1108/13.08.2019 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο. Περαιτέρω, προέκυψε ότι η ενάγουσα παρείχε υπηρεσίες και εκτέλεσε προσηκόντως το ανωτέρω έργο που της είχε ανατεθεί και παρέδωσε τα ως άνω έντυπα (2.000 αφίσες και 40 banner), στις 13.08.2019, και προς τούτο εξέδωσε και το ως άνω δελτίο αποστολής-τιμολόγιο, δυνάμει του οποίου προκύπτει ότι η εναγόμενη παρέλαβε στις 13.08.2019 τα ως άνω διαφημιστικά έντυπα, στο σώμα του οποίου έχει τεθεί υπογραφή παραλαβής αυτών εκ μέρους της εναγόμενης. (2) Επίσης ανέλαβε την εκτύπωση για την Λαμία και την Ζάκυνθο: α) 20 banner (μπάνερ) (διαστάσεων 2 X 1) X τιμή μονάδας 18,00 €, συνολικής αξίας 360 €, β) 100 αφίσες (διαστάσεων 50 X 70) με τιμή μονάδας 1,20 €, συνολικής αξίας 120 €, γ) 600 χαρτόνια (διαστάσεων 50 X 70) X τιμή μονάδας 0,333 €, συνολικής αξίας 199,80 €, δ) 3000 flyer X τιμή μονάδας 0,5333, συνολικής αξίας 159,90 €, ε) 100 αφίσες X τιμή μονάδας 0,80 € συνολικής αξίας 80 €, ζ) 20 banner (διαστάσεων 2 X 1) X 18,00 € τιμή μονάδας συνολικής αξίας 360 €, η) 400 χαρτόνια (διαστάσεων 50 X 70) X 0,425 € τιμή μονάδας, συνολικής αξίας 170 €, θ) 100 τεμάχια αφισέτες A3 X 0,80 € τιμή μονάδας, συνολικής αξίας 80 €, με συνολική συμφωνηθείσα αμοιβή μετά του νομίμου ΦΠΑ 24%, ποσού 1.896,83 € (= 1.529,70 € + ΦΠΑ 24%, ήτοι 367,13 €) για τα οποία εξέδωσε το σχετικό υπ' αριθμ. 1113/20.08.2019 δελτίο αποστολής-τιμολόγιο. Περαιτέρω, προέκυψε ότι η ενάγουσα παρείχε υπηρεσίες και εκτέλεσε

προσηκόντως το ανωτέρω έργο που της είχε ανατεθεί και παρέδωσε τα ως άνω έντυπα εφόσον ο Ιωάννης Μακρίδης στις 13.08.2019 και ώρα 11:38 π.μ. μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ενημέρωσε την ενάγουσα να αποσταλούν τα εν λόγω προϊόντα απευθείας σε διεύθυνση της Λαμίας, και προς τούτο εξέδωσε και το ως άνω δελτίο αποστολής-τιμολόγιο. Τέλος κατόπιν δεύτερης προφορικής συμβάσεως έργου που κατήρτισε με την εναγόμενη, η ενάγουσα ανέλαβε την εκτύπωση διαφημιστικού υλικού, για την προώθηση συναυλίας του Σταμάτη Κραουνάκη, που διοργάνωνε η εναγόμενη στα Χανιά. Ειδικότερα, η ενάγουσα μετά την παραλαβή μηνύματος μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της εναγόμενης στις 15.08.2019 και ώρα 10:29 π.μ. ανέλαβε την εκτύπωση: α) 30 τεμαχίων banner με τιμή μονάδας 18,00 €, συνολικής αξίας 540 €, β) 500 αφισών (διαστάσεων 50 X 70) με τιμή μονάδας 0,38 €, συνολικής αξίας 190 €, γ) 5000 flyer A5 με τιμή μονάδας 0,05, συνολικής αξίας 250,00 €, δ) 200 χαρτονιών αφισών (διαστάσεων 50 X 70) με τιμή μονάδας 0,75 € συνολικής αξίας 150 €, με συνολική συμφωνηθείσα αμοιβή μετά του νομίμου ΦΠΑ 24%, ποσού 1.401,20 € (= 1130 € + ΦΠΑ 24%, ήτοι 271,20 €) για τα οποία εξέδωσε το σχετικό υπ' αριθμ. 23/23.08.2019 τιμολόγιο. Περαιτέρω, προέκυψε ότι η ενάγουσα παρείχε υπηρεσίες και εκτέλεσε προσηκόντως το ανωτέρω έργο που της είχε ανατεθεί και απέστειλε τα ως άνω έντυπα διαφημιστικού υλικού κατόπιν παραγγελίας της εναγομένης και προς τούτο εξέδωσε και το ως άνω τιμολόγιο. Προσέτι αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη, παρά τις οχλήσεις της ενάγουσας (βλ. τα μηνύματα κινητής τηλεφωνίας sms), δεν της κατέβαλε τις συμφωνηθείσες βάσει των ως άνω συμφωνιών τους αμοιβές, ενώ ο ισχυρισμός της εναγόμενης ότι καταβλήθηκε τμηματικά το ποσό των 1.900 € σε μετρητά την 20^η.08.2019 και την 21^η.08.2019 δεν κρίνεται πειστικός, εφόσον ο Γεώργιος Τσεβρένης σε επικοινωνία του με τον Γεώργιο Ζαφειρόπουλο, δεν αμφισβητεί την παράδοση των έργων, αλλά την έκδοση των σχετικών τιμολογίων. Επιπλέον, η ενάγουσα ικανοποιεί το αίτημα της εναγόμενης περί επίδειξης κατά το άρθρο 450 παρ. 2 και 451 ΚΠολΔ αιτούμενων τιμολογίων-δελτίων αποστολής, δυνάμει των οποίων απορρέει και η συνολική απαίτηση της ενάγουσας κατά της εναγόμενης συνολικού ποσού 4.538,03 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%. ευρώ. Επίσης, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη, αν και δέχτηκε τις υπηρεσίες της ενάγουσας εκδοθέντων για τον λόγο

7^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 21 /2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας (Ειδικές Διατάξεις για τις Μικροδιαφορές)

αυτό των ανωτέρω τιμολογίων δεν κατέβαλε το οφειλόμενο εξ αυτών ποσό, εξακολουθεί επομένως να οφείλει για τις ανωτέρω αιτίες στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 4.538,03 € συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%. ευρώ.

Τέλος κατά τη διάταξη του άρθρου 281 του ΑΚ, η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ως «δικαίωμα» νοείται αυτό που απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού δικαίου, θεωρείται δε ότι ασκείται καταχρηστικώς και όταν συμπεριφορά του δικαιούχου πριν από την άσκησή του καθώς και η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε στο διάστημα που μεσολάβησε, δεν δικαιολογούν τη μεταγενέστερη άσκησή του και καθιστούν αυτή μη ανεκτή κατά τις περί δικαίου αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου (ΟΛΑΠ 7/2002 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 92/2019 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 70/2019 ΝΟΜΟΣ). Εν προκειμένω η εναγόμενη ισχυρίζεται ότι η ενάγουσα εταιρεία προέβη όλως καταχρηστικά στην επίδικη αγωγή, εφόσον η εναγόμενη ουδέποτε έλαβε γνώση και των τριών επίδικων εκδοθέντων τιμολογίων πλην μοναδικού συμφωνηθέντος εκδοθέντος υπ' αριθμ. 1108/13.08.2019 δελτίου αποστολής-τιμολογίου συνολικού ποσού 1.240 €, το οποίο είχε ήδη εξοφληθεί με την τμηματική καταβολή των 1.900 € σε μετρητά την 20.08.2018 και την 21^η.08.2019, ενώ ήδη υπήρχαν εξώδικες διαπραγματεύσεις για την καταβολή του υπολοίπου ποσού των 2.100 €, αφού το συμφωνηθέν συνολικό ποσό αμοιβής για την εκτέλεση των ως άνω έργων ανερχόταν στο ποσό των 4.000 € με την έκδοση μόνο ενός τιμολογίου ποσού 1.240 € και όχι τριών τιμολογίων συνολικού ποσού 4.538,03 €, προκειμένου η ενάγουσα να αποφύγει την φορολογική επιβάρυνση. Με το περιεχόμενο αυτό, η προβαλλόμενη ένσταση -πέραν της προφανούς της αοριστίας- κρίνεται απορριπτέα και ως νομικά αβάσιμη, καθώς παρότι κατά τους ισχυρισμούς της εναγόμενης, τα ένδικα δελτία αποστολής-τιμολόγια, εκδόθηκαν για την αποστολή των συμφωνηθέντων έργων στον συμφωνημένο τόπο παράδοσης της εναγόμενης, δεν αποδεικνύεται, ότι η εναγόμενη κατέβαλε το ποσό των 1.900 € σε μετρητά στην εναγόμενη αλλά ούτε και η συμφωνία τους για την έκδοση μόνο ενός φορολογικού παραστατικού με συνολική αμοιβή για όλα τα παραδοθέντα έργα ποσού 4.000 €. Και τούτο διότι τα εκτιθέμενα ως άνω πραγματικά περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν

πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 281 ΑΚ, ήτοι δεν συνεπάγονται από μόνα τους υπέρβαση των ορίων, που θέτουν η καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Το γεγονός ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η άσκηση του συμβατικού δικαιώματος της ενάγουσας δύναται να επιφέρει τυχόν βλάβη στην εναγόμενη δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει κατάχρηση δικαιώματος, παρά μόνο αν τούτο μπορεί να συνδυαστεί και με άλλες περιστάσεις, όπως λχ όταν ο δανειστής δεν έχει συμφέρον στην άσκηση του δικαιώματος. Έλλειψη, όμως, συμφέροντος δεν μπορεί να υπάρχει όταν ο δανειστής αποφασίζει, όπως έχει δικαίωμα από τη σύμβαση, να εισπράξει την απαίτηση του, διότι τούτο αποτελεί δικαίωμα συνυφασμένο με τη διαχείριση της περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας (διαχείρισης) μόνο αυτός μπορεί να αποφασίζει, εκτός βέβαια αν στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει προφανής υπέρβαση, στοιχείο που δεν προκύπτει, εν προκειμένω, από τα ιστορούμενα από τον ανακόπτοντα στο δικόγραφο της ανακοπής του (ΑΠ 1742/2004 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, Εφθεσ 1027/2010 ΑΡΜ 2012 577, ΕφΛαρ 298/2008 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ 114/2007 ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ 2007 241, ΕφΑΘ 5253/2003 ΑΡΧΝ 2004 201).

Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αγωγή, να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει, στην ενάγουσα το ποσό των 4.538,03 €, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής, εφόσον δεν αποδεικνύεται συμφωνημένη δήλη μέρα παράδοσης των έργων ή εξόφλησης των τιμολογίων τα οποία φαίνεται ότι είχαν εκδοθεί επί πιστώσει.

Τέλος, η εναγόμενη λόγω της ήττας της (άρθρα 178, 189 και 191 παρ. 1 ΚΠολΔ) πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματος της τελευταίας, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

8^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 21 /2022 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας (Ειδικές Διατάξεις για τις Μικροδιαφορές)

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ότι έκρινε απορριπτέο

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων τριάντα οκτώ ευρώ και τριών λεπτών (4.538,08 €) με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγόμενης, την πληρωμή της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας, την οποία καθορίζει στο ποσό των εκατό ευρώ (100 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αμαλιάδα, στις 10.05.2022, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η Δ. ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

